

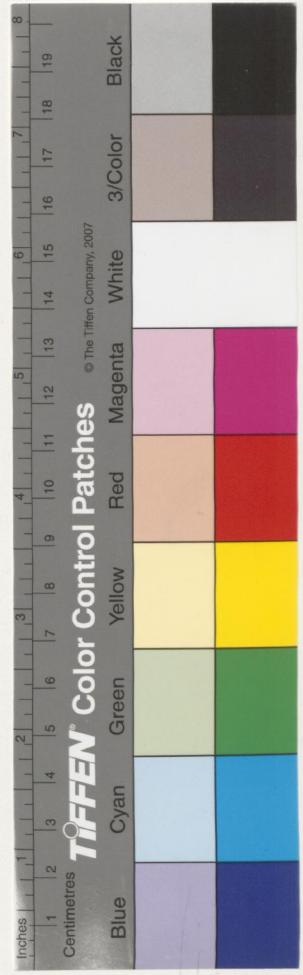
Utkast.

Lundsmål f. den 28. 9. 190.

Moderniseringar iom Malaksmålet.

I följd af folkhöolan och de ständigt öba-
de kommunikationerna börja våra lundsmål
världsligen omfogas och omväxlas. Deuna
omförmning gäller särskilt ordföräldet som sär-
skilda hus, hufvuddelar och böjningsform.
Kvað ordföräldet beträffar upptagas allt mera
och mera ord ur det blivande språket, under
det många genuina dialektord komma ut
bruket ofta iun skada för språket, som saknas
attryck för de bokstavsskriftningar, som ligg
i dessa bestyrke ord. Fördelen kommer sig
att minnigom skriftspråket, och vid deuna nu-
demiöring upppeksa sig lagar, som ^{sko} är
och är värtkunna i de norriska (ja, hvarför ej
germaniska och inde-europeiska) språken?

Från Malaksmålet, utan för deuna allmänna
modernisering, kan man iställja ett äldre och
yngre målaf hvilla det senare innan korts
är det enda hovsläkte. Det kan ju salunda
vara af litet intresse att uppmärksamma det,

Skiljaktigheten och huvudövergångar, som förfin
om dem och inom detta måste äldre och
yngre uppskolas förvara.

Bland vokalshiftningarna märks främst (med)
övergången $\text{e} \rightarrow \text{i}$ ($\text{e} > \text{e} > \text{i}$). I det äldre mälet
har man dock hand ^{sens quæ}, stukt, delvet, verk
(virka) o.s.v. i huvilla alla blosen i uss., e ifven
gått i det yngre mälet till i. Andra ort för
Romma, där e annu är all fridsländ, f. ex.
jag gis, lemnz linnz, j^o o.s.v., under det
annu åter hafva dubbelformer. Men hanne
haivit såsom regel fr det nuvarande mälet
upptakta den, som Norren (i sja förlära).
Urformenek (föllana 84 b) aufos: "vid växling
mellan e och i inom samma paradygmar har
vanligtvis utjämning ejt lin forman för i".
En motsida förhållande i orden
buk, suk som i äldre mälet heter
björ, svjör (buk, svk)

na > a, f. ex. blua > bla.

I afseende å konsonanterna är att
marka:

w; frekvens i äldre språket efter
k, t och s(j). Talets efter t särskilt,
omedan t framför o öfrejäst lin k.
Detta k hafva dock i det äldre mälet;
nuvarande wärna (kvärna), wastr
(kvästen), waga (tvage). Skv sydde
gw, f. ex. gwaltz shoalz, gwater shalwa.
Tyngre mälet: svälz, svälz med dubbelsv. v.

Torvhinnanet af det torrlöra latem
nlt bildede h.

Jo m, förut mnrz i jämbred med
Dorf knirz

Jo frekvens det medgivande m i s.v.
ton'n' > tonn

Fornläran. Tidigt uriktiv-äldlaen
kortkastad

Best. artikelen N. I äldre mäsh
särskildt efter huvudövergångas konsonant förföljare
bildade n, nærr, vein, smed
beskr m: nærr, veir, smed
o.s.v. —

